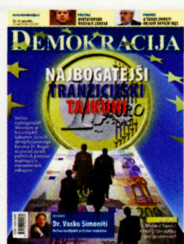

nadzorstveni pravici ste odpravili prvotno odločbo Filmskega sklada o realizaciji tega filma, ki bi s svojo kvaliteto in sporočilnostjo nedvomno pristal ob boku obema omenjenima nagrajencema. S spoštovanjem,

Franci Zajc, ARSMEDIA

št.15/45

Zločinskost »kočevskega« procesa (1)

Kočevski proces 1943 – kdo so bili obtoženci?

Knjigo Kočevski proces 1943, ki je pred kratkim izšla, je napisal znani publicist in raziskovalec medvojnih in povojnih dogodkov iz obdobja druge svetovne vojne Ive A. Stanič.

Občudujem njegovo voljo in poštenost, da je v knjigi objektivno prikazal dogodke tega zgodovinskega obdobja, predvsem pa proces sam. Verjetno pa je to pri nekaterih zbudilo zaskrbljenost, da bi napisal kaj zgodovinsko nekorektnega oziroma napačnega. Tako je bržkone ocenil tudi anonimni pisec članka V. M. v Demokraciji z naslovom Zločinskost kočevskega procesa, ko je zapisal: »Seveda Stanič ni zgodovinar, zato tudi njegova knjiga ni natančna zgodovinopisna analiza. Je bolj zbirka različnega gradiva ter komentar samega procesa in umorov v njegovi senci!« Ko prebereš to ugotovitev, nehote pomisliš, da mora biti to oseba, ki je koče-

vski proces spremljala »v živo« ali zelo dober zgodovinar. Vendar po razpredanju njegove teme in zelo posplošenih sodbah hitro ugotoviš, da je kritik tega procesa in komunizma nasploh, da pa je imel težave s spominom in z jezikom!

Zakaj ta trditev? Anonimni pisec V. M. je namreč pozabil, ali je imel ali pa ima še težave z obema lapsusoma, ker je hote ali pa zaradi svoje zgodovinske nevednosti pozabil napisati, kateri vojski so pripadali obtoženci!

Vsi obtoženci so bili vaški strážarji in pa vojaki Jugoslovanske vojske v domovini JVvD – četniki, ilegalni zavezniški vojaki torej, ki so jih zverinsko in brezpravno pobile paravojaške formacije partizanov, ki niso imeli po nobeni mednarodni konvenciji urejene vojaškopravnega statusa. Do sporazuma Tito-Šubašić, torej do jeseni 1944, so bili partijska revolucionarna vojska. Že sam njihov napad na formacije JVvD na Grčaricah imamo lahko za direkten napad na zaveznike, predvsem če pomislimo še na kolaboracijo partizanov z italijanskim okupatorjem! To pa je v tem procesu bistveno v nasprotju z napadom na Turjak. Namerno ali zaradi doslednega upoštevanja komunistične »resnice« se namreč v skoraj vseh primerih združuje poraz in razbitje enot JVvD – četnikov na Grčaricah s porazom in kasnejšimi obsodbami, likvidacijami in poboji pripadnikov vaških straž in drugih legaliziranih protikomunističnih enot. To je bistvena razlika, ki pa jo nekateri krogi pri nas nekako težko sprejemajo. V čem je razlika? JVvD – četniki, ki so ohranili pravni status redne zavezniške vojske, ki ji je tudi v Sloveniji poveljeval vojni minister

emigrantske vlade v Londonu, armadni general Draža Mihailović - Dragoljub, je bila del zavezniških armad, ki so se bojevale proti okupatorjem, ki so zasedli našo državo. Druge oborožene enote na Slovenskem pa so zaradi samoobrambe in pred terorjem komunizma dobile orožje, strelivo in vso drugo logistično podporo od okupatorja. Torej jih v nobenem, najmanj pa v vojaško-političnem smislu ne moremo in ne smemo enačiti! Četnik je bil ilegalni borec proti okupatorju in komunizmu, vse druge vojaške formacije – ne samo na Slovenskem, tudi drugod – pa so bile zaradi obrambe lastnega naroda proti komunističnemu terorju nehote in prisiljeno v navezi tudi z okupatorjem! Vse to je zgodovinsko dokazano in verificirano, zato se ne more in ne sme dopuščati pačenja zgodovinskih dejstev!

Te ugotovitve anonimni pisec V. M. v Demokraciji ni objavil in zapisal, zato upravičeno menim, da je njegov prispevek k razsvetlitvi obdobja kočevskega procesa ob izidu Staničeve knjige Kočevski proces 1943 pomanjkljiv, ne eksakten in okužen s sindromom lapsusov.

Verjetno bomo v kratkem doživeli sodne obravnave pred mednarodnimi sodišči, ki bodo morala razsojati o delovanju tako imenovanega partizansko-komunističnega pravosodja in z njim povezanih obsodb, pobojev in množičnih likvidacij med drugo svetovno vojno ter predvsem po njej. V teh procesih bodo različni pristopi in obravnave primerov ilegalnih borcev proti okupatorjem in komunizmu ter tistim, ki so se legalizirano bojevali samo proti komunizmu.

Slovenski narod si lahko samo želi več Ivetov, ki bodo pisali »neavtentično« zgodovino, saj bodo prav takšni polagali kamne v mozaik, zgodovinar pa jih bo ovrednotil, preveril in uvrstil v svoja zgodovinska dela.

Kapetan JVvD Uroš Šušterič,
četniški vojvoda triglavski

Delo resnično »misli širše«

Torek, 15. aprila 2008, poročila na TV Slovenija ob 15. uri: »V Združene države Amerike od-

RADIO DMEV

97.2, 99.5, 103.7, 106,2 MHZ
UKV, STEREO, RDS